

Prijateljska ljubav

Postoje različite ljubavi: ljubav majke prema djetetu, bratska ljubav, ljubav prema nekoj posebnoj osobi, ljubav prema prijatelju...

Meni je trenutno ova posljednja nekako u prvom planu.

U životu je sve prolazno, ali pravi prijatelji su uvijek tu negdje. Tako je i s Larom i Filipom. Ja znam biti povodljiva pa se često mijenjati, ali oni me nikad nisu manje cijenili i uvijek su me voljeli baš takvu kakva jesam.

Jest da smo se znali posvađati, ali naposljetku bi uvijek netko trebao nešto nekome reći, pitati ga i glupi razlog svađe potpuno bi se zaboravio.

Nas troje smo zapravo tri veoma različite osobe, a kad smo zajedno tvorimo četvrtu osobu. Tu osobu bih mogla opisati kao zamršenu i kompliciranu... Jer svatko od nas je kompliciran na poseban način, svatko od nas gleda svijet na svoj, poseban način. Zato ta osoba ima veliko značenje u mom životu. To je osoba koju smo mi zajedno stvorili. Dugo nam je trebalo, jer trebali smo se upoznati, saznati stvari koje volimo, stvari koje nas usrećuju. Kao što rekoh, bilo je svađa, sukoba mišljenja i razmišljanja, ali uspjeli smo. Ta osoba je savršeni kaos. Ona funkcionira i kad nismo zajedno: istražuje. Uči crtati, pisati priče. Uči latinski i muči se s njim, uči lemiti i uči nove zakone fizike. Znam da ovo možda zvuči ludo i nekima neshvatljivo, ali njih dvoje su mi kao rođena braća: oni znaju apsolutno svaki detalj iz mog života, baš kao što ja znam apsolutno svaki detalj iz njihovih života. Ne vidamo se često, ali pravo prijateljstvo i nije u svakodnevnom viđanju i razgovaranju. Dok god svo troje imamo na umu da smo baš nas troje najbolji prijatelji, da baš nas troje tvorimo četvrtu osobu, naše prijateljstvo je ono pravo, neraskidivo prijateljstvo.

REBEKA NEDVED, 8. razred